

कथा-६

<:-निर्दयी सेवकाची कहाणी:->

तवा पेत्राने जवळ येऊन त्यालें म्हणलं,कि हे प्रभू जर माह्या भाऊ अपराध करत रायला तर मी त्यालें कितीक वेळा क्षमा करू?काय सात वेळा पर्यंत. येशूने त्यालें म्हणलं,कि मी तुले हे नाई म्हणत कि सात वेळा,पण सातचे सत्तर गुनेला.

म्हणून स्वर्गाच राज्य त्या राजा सारखं हाय,ज्यानें आपल्या दासांच्या पासून लेखा जोखा घेयाले गेला.

जवा तो लेखा घेयाले लागला,तवा एका इनाले त्याच्या समोर आणण्यात आलं,जो दहा हजार तोंडाच्या कर्जदार होता.

जवा त्याच्या पासी घायले काईच नोत,तवा त्याच्या स्वामीने त्यालें म्हणलं,कि हा अन् याची बायको अन् लेकरं-बाकरं जे काई त्याचं हाय,ते इकले तर कर्ज चक्त होऊन जाईन.

यावर त्याच्या दासाने त्यालें पडून प्रणाम केला, अन् म्हणलं,हे स्वामी,धीर धर मी सगळे फेडून देईन.

तवा त्याच्या दासाच्या स्वामीने दया खाऊन सोडून देलं,अन् त्याचं कर्ज माप केलं. परंतु जवा तो दास बायर निघाला,तवा त्याच्या साथी दासा पैकी एक त्यालें भेटला,जो त्याचें शंभर दिणार धरत होता,त्यानं त्यालें पकडून त्याच्या गया पकडला,अन् म्हणलं,जे काई तू धरत ते भरून दे.

यावर त्याच्या संगी दास पडून त्यालें विनंती करू लागला,कि धीर धर मी तुले सगळे भरून देईन.

त्यानं नाई आयकल,परंतु जाऊन त्यालें जेलात टाकलं,कि जवा तो कर्जाला भरीन तवा पर्यंत तो ततीच राईन.

त्याचे संगचें दास हे जे झालं होतं,पाऊन खूपच उदास झाले,अन् जाऊन आपल्या स्वामीला सगळी गोष्ट सांगून देली.

तवा त्याच्या स्वामीने त्यालें बलावून त्यालें म्हणलं,हे दृष्ट दासा, तू जे मले विनंती केली होती,तवा मी तर तुह्याल सगळे कर्ज माफ केलें.

जसी मी तुह्यावर दया केली,तसचं त्या पण आपल्या संगी दासावर दया कर्याले नाई पायजे.

अन् त्याच्या स्वामीने रागात येऊन त्यालें दंड देणार्याच्या हातात सोफुन देलें,कि जवोपर्यंत हा सगळे कर्ज नाई भरत,तवा पर्यंत त्यांच्या हातात राईन.

अशाच प्रकारे जर तुमचाईत हर एक आपल्या भावाला मनाने क्षमा नाई करणार,तर माह्याला बाप जो स्वर्गात हाय,तो पण तुमच्या संग असचं करणार.